

Publicerad 2014-04-18 03:33 av Änglaögon

Vildrosor vid en hållplats

Det händer ibland
i skymningen
att jag finner
den tysta hållplats
som vill berätta om resans mening.

Vildrosen
du minns dofterna från
forna sommardagar
då barfotabarnet sprang i
det daggvåta gräset och
essensen av häggens blomdoft berörde.

Vid en strand som lovade frihet
öppnade du dina kronblad.
Framtiden låg
i kupade och varma händer.
I allt det glittrande vida blå
möttes spegelbilden av ett leende.

Solen värmdde det frusna och
stjärnhimlen var som vackrast då.
Rosbladen dansade lyckligt
i sensommarkvällens sken.
När kvällen blev allt mera kylig
och skuggorna allt mörkare
djupnade ögonens blåa nyans.

Det finns en väg
längs varje rynkig kind
där tårar och skratt kan mötas
där varje berättelse är
då och nu
du och jag
i samma andetag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Änglaögon med Poeter.se id #40837 innehar upphovsrätten